

PŘIPOMÍNKY

k materiálu Ministerstva životního prostředí

Návrh vyhlášky o podrobnostech nakládání s některými výrobky s ukončenou životností

V Praze dne 25. června 2021
Č. j.:49 /6000/2021

A. Zásadní obecná připomínka k předloženému materiálu

1. Pro přehlednost navrhujeme k názvu paragrafu připojit též odkaz na paragraf a odstavec, který je daným ustanovením prováděn, např. k § 13 odst. 4 zákona. Takovýto odkaz je v souladu s Čl. 30 odst. 8 Legislativních pravidel vlády v účinném znění: „*Součástí nadpisu paragrafu prováděcího předpisu (nařízení vlády, vyhláška) může být i odkaz na paragraf zákona, k jehož provedení příslušný paragraf prováděcího předpisu slouží. Odkaz se vyjádří tímto textem: „(K §... zákona)“; tento text se umístí pod označení příslušného paragrafu prováděcího předpisu a je-li pod označením paragrafu prováděcího předpisu umístěn nadpis podle odstavce 5, umístí se odkaz pod tento nadpis.*“. Současně se domníváme, že je vyhláška zejména v tabulkové části poměrně nepřehledná a bylo by vhodné ji zjednodušit.

2. Materiál pokrývá rozsah problematiky v souladu s § 1 návrhu vyhlášky. Navržené přístupy, pravidla a procesy sebou přinášejí zásadní dopad na administrativní zátěž zapojených subjektů a zvýšení nákladů spojených s realizací rozšířené odpovědnosti výrobců, a to jak z pohledu samotných výrobců, tak kolektivních systémů. Je žádoucí a ve veřejném zájmu, aby nedocházelo ke zmnožení definovaných povinností a současně, aby byla evidence jak výrobků s ukončenou životností, tak odpadů z nich pravdivá, resp. aby orgány státní správy měly k dispozici pravdivé a komplexní informace. Tento veřejný zájem však neomlouvá neohospodárné zvyšování nákladů na provádění duplicitních či neefektivních činností požadovaných návrhem předložené vyhlášky.

B. Zásadní konkrétní připomínky k předloženému materiálu

1. Připomínka k § 2

Navrhujeme předkladateli zvážit, aby v rámci aktivit vyjmenovaných v písmenech a) až d) provedl určení podílového poměru jednotlivých aktivit a kvantifikaci informačních aktivit. Jinak nelze žádným způsobem tuto oblast regulovat a vymáhat plnění povinností. Ve vazbě na odstavec 3, ve kterém by měla být provedena kvantifikace informačních aktivit, kterou bude možné změřit, nelze bez stanovení poměrových podílů, nebo alespoň jejich hladin, jakkoli kontrolovat, vymáhat a případně sankcionovat nečinnost. Z těchto důvodů navrhujeme stanovit povinnost minimálního rozsahu informačních aktivit v daném roce.

Odůvodnění: Navrhované znění § 2 nenaplňuje cíl uvedený v RIA: „*zvýšení informovanosti spotřebitelů o vhodných způsobech nakládání a odstraňování výrobků s ukončenou životností, jakož i o nepříznivých dopadech na životní prostředí vyplývajících z jejich odstraňování mimo místa k tomu určená nebo z jiných nevhodných způsobů jejich odstraňování*“. Navrhované

ustanovení rezignuje na jakoukoli kvantifikaci informačních aktivit, což činí požadavky na informační kampaně naprosto nevymahatelnými. V RIA je uváděn údaj o údajném předpokládaném „navýšení nákladů výrobců (elektrozařízení, baterií a akumulátorů a pneumatik) a kolektivních systémů na realizaci osvětových kampaní cílených na spotřebitele za účelem zajištění zvýšení jejich participace na systémech zpětného odběru výrobků s ukončenou životností – okolo 3–5 % z ročního obrátu, což činí cca 1 až 10 mil. Kč/rok“. Kvantifikace nákladů na informační kampaně je tudíž možná.

2. Připomínka k § 2

V návrhu vyhlášky a v rozdílové tabulce navrhuje doplnit označení promítnutí směrnic EU do návrhu vyhlášky v souladu s čl. II bodem 4. přílohy č. 5 Legislativních pravidel vlády.

Odůvodnění: V RIA i odůvodnění je uveden odkaz na Čl. 8a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2018/851/EU ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 98/2008/ES o odpadech. Výslovně je v RIA citován čl. 8a odst. 2 citované směrnice. V návrhu vyhlášky ani v rozdílové tabulce však není označeno konkrétní ustanovení § 2, které čl. 8a odst. 2, příp. další články citované směrnice provádí.

3. Připomínka k § 2

Požadujeme upřesnit, zda je umožněna spolupráce povinných osob v individuálním systému, případně i s kolektivními systémy, při zajištění informační kampaně, protože tuto spolupráci zákon nezakazuje.

Odůvodnění: Při nových požadavcích na informační kampaně se dá předpokládat, že bude občan vystaven několikanásobným informačním kampaním pro různé typy výrobků a tyto tak budou ve svém výsledku kontraproduktivní. U olověných baterií jsou požadavky příliš vysoké s ohledem na pozitivní finanční motivaci.

4. Připomínka k § 2 odst. 1, písm. a)

Požadujeme dané ustanovení upravit následovně:

„a) veřejné sdělovací prostředky s celostátní nebo regionální působností, jako jsou televizní nebo rádiová vysílání;“.

Odůvodnění: Veřejné sdělovací prostředky jsou komunikačně jasně definovanou množinou komunikačních kanálů, proto vymezení na konkrétní televizní a rádiová vysílání postrádá smysl. Naopak je potřebné cílit volenou komunikaci na přesně předem definované cílové skupiny dle struktury obyvatelstva a ekonomické situace regionů. Při využití veřejných sdělovacích prostředků s regionální působností.

5. Připomínka k § 2 odst. 2

Požadujeme dané ustanovení upravit následovně:

„(2) Informační aktivity musí být cíleny na změnu postoje konečných uživatelů k předcházení vzniku odpadů a nakládání s odpadem z výrobků výrobky s ukončenou životností. Především musí zdůrazňovat důležitost třídění a osobní odpovědnost konečných uživatelů.“.

Odůvodnění: Zajištění souladu s definicí podle zákona č. 542/2020 Sb. Cílem osvětové kampaně by měla na jedné straně být odpovědná spotřeba a s ní spojené předcházení vzniku odpadu. Nakládání s odpadními výrobky je až následující aktivitou, i podle hierarchie nakládání s odpady. S odpadními výrobky s ukončenou životností by před jejich odevzdáním nemělo být nijak manipulováno, proto by z nich neměl vznikat žádný odpad.

6. Připomínka k § 2 odst. 3

Požadujeme dané ustanovení upravit následovně:

„(3) Informační aktivity musí být realizovány především se zřetelem na populaci ve věku 6–15 let a 16 a více let.“

Odůvodnění: Soustředění se na mladou generaci 6-15 let je záslužné, nicméně je třeba se současně zaměřovat na věkovou kategorii, která v daném období činí rozhodnutí k využití nových vybraných výrobků, resp. k vyřazení výrobků používaných. Cílem komunikace výrobců i kolektivních systémů by mělo být definovat podmínky a ty uložit do myšlenkových procesů celé populace. Signalizaci orientace na dětskou populaci považujeme za rizikovou.

7. Připomínka k § 2 odst. 5

Požadujeme odstavec 5 vypustit bez náhrady:

~~*„(5) Při provádění osvětových aktivit podle odstavce 1 musí být uváděn název výrobce nebo kolektivního systému, který je organizuje, a zajišťuje tak jejich financování.“*~~

Odůvodnění: S povinností uvádět název výrobce nebo kolektivního systému při provádění informačních a osvětových aktivit nelze souhlasit. Stanovení této povinnosti je neúčelné a v praxi nerealizovatelné. Je mnoho financovaných aktivit, které míří na změnu spotřebitelského chování, informací o tom, jak nakládat s odpadním elektrozařízením, jsou obecného charakteru, ale uvádět tam název by bylo kontraproduktivní – spotřebitelé to pak vnímají jako reklamu a ne, jako dobrou radu (např. články připravené pro obce do obecních zpravodajů, které ročně využívají stovky obcí. Tyto aktivity bychom museli ukončit, nebo ukončit jejich finanční podporu).

Zdůvodnění navrhované úpravy provedené na str. 7 odůvodnění je nepravdivé a zavádějící. Není pravdou, že musí být přímo z informační nebo osvětové aktivity zřejmé, se kterým výrobcem nebo kolektivním systémem je spojena, resp. který ji financuje. Není pravdou, že by pro výrobce nebo kolektivní systémy bylo obtížné v praxi prokázat, které aktivity financují. Opak je pravdou, jelikož veškeré financování je zachyceno v účetnictví, a to průkazným způsobem. Žádné potenciální spory, na které se odvolává předkladatel v odůvodnění, v praxi výrobci ani kolektivní systémy nepředpokládají. Výrobci i kolektivní systémy jsou schopni zajistit prokázání financování předmětných aktivit ve vazbě na své účetnictví. Zároveň je velmi pravděpodobné, že bude docházet ke spolupráci při vytváření a financování informačních kampaní.

8. Připomínka k § 2, nové ustanovení

Požadujeme do § 2 doplnit nové ustanovení následujícího znění:

„Požadavky stanovené v § 2 se nevztahují na provozovatele kolektivního systému pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013.“

Odůvodnění: Povinnosti KS pro „elektrozařízení“ se vztahují na KS pro solární panely uvedené na trh do 1. 1. 2013, nestanoví-li zákon jinak, jen přiměřeně ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZVUŽ. Protože informační kampaně navržené v § 2 vyhlášky se v případě provozovatelů FVE míjejí účinkem, když každý provozovatel FVE s panely uvedenými na trh do 1. 1. 2013 již ke dni účinnosti ZVUŽ má s některým z relevantních KS smlouvu již uzavřenu. Informační kampaně a osvětové aktivity jsou v případě těchto KS nevhodným užitím vybraných prostředků. Z uvedeného důvodu navrhuje § 2 doplnit.

9. Připomínka k § 3 odst. 2

Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně:

„(2) Výrobky s ukončenou životností musí být přepravovány odděleně od ostatních odpadů. Pokud by při společné přepravě výrobků s ukončenou životností s jinými druhy odpadů mohlo dojít k nežádoucímu smísení či kontaminaci, musí být přepravovány odděleně nebo musí být odděleny vhodnými prostředky. V případě společné přepravy výrobků s ukončenou životností a jiných odpadů musí být odpady odděleny vhodnými prostředky, aby nedošlo ke smísení či kontaminaci výrobků s ukončenou životností jinými odpady.“.

Odůvodnění: V praxi dochází k situacím, kdy jsou objemné, ale relativně málo vážící výrobky s ukončenou životností (např. pneumatiky) svázeny společně s dalšími odpady (např. autosklo) tak, aby se maximálně využila objemová a hmotnostní kapacita přepravního prostředku. Jakékoliv oddělování ve výše zmíněném případě je nadbytečné, obtížně realizovatelné a navíc ke kontaminaci nebo vzájemnému smísení dojít prakticky nemůže. Aplikací požadavku návrhu vyhlášky by to bylo znemožněno. Důsledkem by byl nárůst počtu přeprav a s tím souvisejících nákladů. Navrhovaná změna toto eliminuje, při zachování myšlenky původně navrhovaného znění.

10. Připomínka k § 3 odst. 5

Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně:

„(5) V případě míst zpětného odběru automobilových nebo průmyslových baterií nebo akumulátorů, míst nakládání s použitými bateriemi nebo akumulátory s obsahem lithia ~~nebo skladování odpadních elektrozařízení~~ musí být kromě požadavků podle odstavců 1 až 4 splněny též příslušné technické požadavky podle § 4 až 7 a pro skladování odpadních elektrozařízení též technické požadavky podle § 7.“.

Odůvodnění: Se stanovením povinností podle § 4 až 6 též na skladování odpadních elektrozařízení nelze souhlasit. Je nepochybné, že lithiové baterie nebo akumulátory obsažené v elektrozařízení jsou samy o sobě chráněny. Navíc není reálné rozpoznat, u několika tisíc tun, zda elektrozařízení obsahuje lithiové baterie nebo ne. Proto je navrhované stanovení požadavky podle § 4 až 6 i pro odpadní elektrozařízení nereálné.

11. Připomínka k § 5 odst. 4

Požadujeme dané ustanovení bez náhrady vypustit:

„(4) Pokud byly baterie a akumulátory s obsahem lithia předány na místo zpětného odběru v původním prodejním obalu⁴⁾, nesmí být z těchto obalů vyjmuty.“.

Odůvodnění: S ohledem na správnou klasifikaci stavu pro následnou přepravu se u vysokonapěťových baterií na bázi lithia sloužících pro pohon vozidel může vyskytnout potřeba baterii na místě z původního prodejního obalu vyjmout a stav baterie ověřit a v případě zjištění potenciálních problémů umístit do odpovídajícího přepravního kontejneru.

12. Připomínka k § 6 odst. 2

Požadujeme upravit znění daného ustanovení následovně:

„(2) Poškozené nebo vadné baterie a akumulátory s obsahem lithia musí být jednotlivě zabaleny do vnitřního obalu a dále uloženy ve vnějším v odpovídajícím obalu. Vnější obal musí být vyplněn nehořlavým, nevodivým materiálem a těsně uzavíratelný. Vnější obal musí být vybaven ventilačním zařízením, pokud je potřebné. Musí být učiněna vhodná opatření k minimalizaci účinků vibrací a nárazů.“.

Odůvodnění: Pro přepravu poškozených vysokonapěťových baterií na bázi lithia sloužících pro pohon vozidel se využívají speciální, certifikované obaly, které splňují veškeré bezpečnostní parametry. Není tedy důvod, požadovat jejich umístění ještě do dalšího, vnitřního obalu. To by

vedlo k celé řadě problémů (m. j. k výraznému nárůstu velikosti „vnějšího“ obalu, celkové hmotnosti, obtížné manipulovatelnosti, nákladů apod.)

13. Připomínka k § 7

Požadujeme do vyhlášky doplnit, které konkrétní ustanovení zákona se § 7 návrhu vyhlášky provádí.

Odůvodnění: Není zřejmé, jaké ustanovení zákona se tímto paragrafem provádí. Požadavky na skladování jsou totiž vyjmenovány pouze v § 69 odst. 5 zákona ve vztahu ke zpracovateli, nikoli výrobci.

14. Připomínka k § 7 odst. 1

Požadujeme ustanovení odst. 1 vypustit pro nadbytečnost.

Odůvodnění: Není zřejmé, jaké nové pravidlo chce tímto ustanovením předkladatel stanovit. Dotčené ustanovení návrhu vyhlášky určuje, že se má dodržovat jiný zákon a jiná vyhláška, což by mělo vyplývat ze zákona o odpadech. Není zřejmé, jaký je vztah tohoto ustanovení k § 2 odst. 2 zákona, který stanoví to samé.

15. Připomínka k § 10 odst. 4

Požadujeme ustanovení přeformulovat následovně:

„(4) Výrobce protektorovaných pneumatik a provozovatel kolektivního systému vede evidenci podle odstavce 1 samostatně pro nové pneumatiky uváděné na trh, pokud výrobce takové pneumatiky na trh uvádí, a samostatně pro pneumatiky protektorované, které výrobce uvádí na trh. Součástí této evidence je i množství koster pneumatik a odpadních pneumatik, které byly dovezeny ze zahraničí za účelem jejich protektorování; rozsah vedení evidence podle odstavce 1 se v tomto případě použije obdobně.“

Odůvodnění: Navrhujeme nepoužívat termín „kostry“ jelikož není zákonem definovaný a může být zavádějící a používat termín „pneumatiky nebo odpadní pneumatiky“, který používá i související tabulka 2C II. Je proto potřebné terminologii sjednotit. Formálně navrhujeme také doplnit, že tuto evidenci vede i kolektivní systém. Jedná se pouze o formální doplnění, aby bylo zřejmé, že se tato evidence vede i vůči kolektivnímu systému, nejen interně.

16. Připomínka k § 11

Požadujeme upravit ustanovení na základě níže uvedeného odůvodnění.

Odůvodnění: Definovaný rozsah evidence je administrativně náročný a měl by se co nejvíce zjednodušit. Je zcela opomíjena skutečnost, že každý subjekt vede běžnou evidenci pohybu materiálu spojenou s finančním výkaznictvím (dodací list, přijatá/vystavená faktura atd.). Původce odpadů také eviduje odpady, které ale vznikají přímo na jeho provozovně a má tedy nad nimi přesnou kontrolu. Navíc VUŽ z míst ZO zpravidla nepřebírá výrobce, ani KS, ale k tomu určená smluvní osoba, která je dále předává zpracovateli odpadů, který, jako první, v minulosti evidenci odpadu prováděl. Výrobce údaje požadované §11 dokládá v rámci roční zprávy.

17. Připomínka k § 11 odst. 1, písm. e) a f)

Požadujeme doplnit evidenci o množství kusů výrobků dle jednotlivých skupin, a to následovně:

„e) hmotnost a množství kusů jednotlivých skupin výrobků s ukončenou životností, která byla zpětně odebrána v místě nebo na území uvedeném v písmenu d),

f) hmotnost a množství kusů jednotlivých skupin opětovně použitých výrobků s ukončenou životností.“

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze dne 17. června 1993, oddíl A, vložka 8179

FLORENTINUM (recepce A), Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, IČ: 49 27 95 30

e-mail: pripominkovani@komora.cz, telefon: + 420 266 721 415, fax: + 420 266 721 692

www.komora.cz

Odůvodnění: V rámci roční zprávy musí být evidováno dle hmotnosti jednotlivých skupin výrobků ale také dle množství kusů jednotlivých skupin výrobků (viz příslušné části vzoru Roční zprávy). Navrhujeme tedy doplnit do ustanovení evidenci celkového množství kusů výrobků dle jednotlivých skupin, aby byla povinnost vedení evidence v souladu s údaji v roční zprávě.

18. Připomínka k § 11 a § 12 a Příloze č. 2

Požadujeme prověřit, zda tato ustanovení nezakládají konflikt mezi § 14 odst. 2 zákona o výrobcích s ukončenou životností – vykazování zpětného toku výrobků v případě realizace dohody o sdílení (společném zřízení) místa zpětného odběru více výrobcí (nebo KS).

Odůvodnění: Ustanovení §14 odst. 2 zákona umožňuje výrobcům, resp. KS zřídit společné místo zpětného odběru s tím, že se nabývání vlastnictví k takto zpětně odebraným výrobkům řídí jejich dohodou. Je třeba vyjasnit, jakým způsobem budou výrobci zpětný tok vykazovat. Např. u přenosných baterií a akumulátorů není technicky možné (v případě sdíleného místa zpětného odběru) třídít, která baterie pochází od kterého výrobce. Pokud by se výrobci, resp. KS dohodli, že nabývat vlastnictví k takto vysbíraným bateriím bude pouze jeden z nich, bude pouze on vykazovat zpětný tok. Je třeba specifikovat, jakým způsobem pak budou ostatní výrobci, resp. KS vykazovat naplnění minimálního množství zpětného odběru.

19. Připomínka k § 16

Požadujeme upravit znění následovně:

*„a) zajištění auditu nejméně jednou za 3 roky u výrobců elektrozařízení, baterií a akumulátorů nebo pneumatik, kteří uvedou na trh ročně více než ~~0,3 hmotnostní procenta~~ **10 % hmotnosti** vybraných výrobků z celkového množství, které vykázali provozovateli kolektivního systému všichni výrobci v daném roce,*

*b) zajištění auditu nejméně jednou za 5 let u výrobců elektrozařízení, baterií a akumulátorů nebo pneumatik, kteří uvedou na trh ročně mezi ~~0,1 až 0,3 hmotnostními procenty~~ **1 až 10 % hmotnosti** vybraných výrobků z celkového množství, které vykázali provozovateli kolektivního systému všichni výrobci v daném roce,*

*c) zajištění auditu nejméně jednou za 10 let u výrobců elektrozařízení, baterií a akumulátorů nebo pneumatik, kteří uvedou na trh ročně méně než ~~0,1 hmotnostních procent~~ **1 % hmotnosti** vybraných výrobků z celkového množství, které vykázali provozovateli kolektivního systému všichni výrobci za rok.“*

Odůvodnění: Původně uvedená množstevní procenta ve faktické výši 1-3 promile jsou ve výsledku tak těsnými a minimálními intervaly, které dostanou více než 90(95) % všech výrobců do první skupiny podle odst. a). V takovémto modelu nemá smysl jakkoli základnu výrobců dělit. Nově navrhovaná úprava výrazně sníží administrativní náročnost kladenou jak na výrobce, tak na provozovatele kolektivního systému, aniž by se (s ohledem na roční audit 10 % hmotnostního podílu) negativně projevila na kvalitě ověřování (viz statistické modely vzorkování). Uspořené finanční prostředky bude moci výrobce i kolektivní systém vynakládat na zajištění zpětného odběru a využití odpadních výrobků tak, jak mu předepisuje zákon 542/2020 Sb. ve vymezení účelu využití vybraných recyklačních příspěvků.

20. Připomínka k § 16, nové ustanovení

Požadujeme do § 16 doplnit nové ustanovení následujícího znění:

„Požadavky stanovené v § 16 se nevztahují na provozovatele kolektivního systému pro solární panely uvedené na trh do dne 1. ledna 2013.“

Odůvodnění: Podle § 57 odst. 4 ZVUŽ v případě provozovatele kolektivního systému pro solární panely se ustanovení § 44 odst. 1 až 4, § 46 odst. 1 věta první, § 50 odst. 1, § 55 odst. 5 a § 56 použijí obdobně. To znamená, že ostatní ustanovení se na tyto kolektivní systémy nevztahují. Ustanovení § 16 vyhlášky zřejmě, ale ne beze zbytku, rozvíjí ustanovení § 45 ZVUŽ. Z logiky věci se povinnosti uvedené v § 16 nemohou vztahovat na provozovatele FVE, které zajišťují své povinnosti prostřednictvím KS pro solární panely uvedené na trh do 1. 1. 2013. Např. u provozovatelů FVE není co auditovat, protože nic neuvádějí na trh. Protože to ale výslovně ze znění tohoto ustanovení nevyplývá, navrhuje pro odstranění budoucích pochybností v § 16 za doplnění.

21. Připomínka k § 17 odst. 1, písm. a)

Požadujeme upravit znění následovně:

*„(1) Ověření správnosti a úplnosti údajů o množství výrobků s ukončenou životností, které byly zpětně odebrány, svezeny, zpracovány nebo s nimiž bylo jiným způsobem nakládáno, včetně údajů o způsobu nakládání s těmito výrobky s ukončenou životností, vykázaných provozovateli kolektivního systému osobami uvedenými v § 50 odst. 1 písm. c) zákona, **vyjma provozovatelů míst zpětného odběru, zajistí provozovatel kolektivního systému tak, že***

a) zajistí každoročně audit nejméně 10 % hmotnosti zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností; ~~součástí auditu jednotlivých osob musí být i ověření, zda není zpětný odběr těchto odpadů z výrobků s ukončenou životností zařazován do evidence více provozovatelů kolektivních systémů nebo jiných individuálních systémů nebo zda zpětně odebrané výrobky nepochází z jiného státu než z České republiky,~~“.

Odůvodnění: Ustanovení v současném znění ukládá povinnost auditora ověřovat také provozovatele sběrných míst. Dle našeho názoru však není v praxi proveditelné, aby auditor zkontroloval, zda není zpětný odběr těchto odpadů z výrobků s ukončenou životností zařazován do evidence více provozovatelů kolektivních systémů nebo jiných individuálních systémů nebo zda zpětně odebrané výrobky nepochází z jiného státu než z České republiky. Auditor za účelem takového ověření nedisponuje dostatečnou dokumentací a provozovatelé sběrných míst mu nejsou schopni uvedené údaje či skutečnosti v dostatečné míře prokázat. Zda výrobky nepochází z jiného státu ani objektivně nejde kontrolovat, jakmile jsou na místo zpětného odběru umístěné. Navíc považujeme za poměrně diskriminační, že výrobci plní si povinnosti v individuálním systému tyto kontroly nemusí provádět, byť na takové zvýhodnění není důvod. Kontrola sběrných míst by tedy vedla jen k neúměrným nákladům na straně provozovatelů kolektivních systémů (kteří ale zastupují jednotlivé výrobce, nejedná se proto o legitimní zpřísnění regulace), přičemž by samotné ověření nepřineslo očekávané výsledky.

Máme za to, že auditor nedokáže zkontrolovat, zda např. sběrné místo nevykazuje sběr do dvou kolektivních systémů. Výrobce nebo zpracovatel vede paralelní evidenci (prodejů či odpadovou evidenci), takže je možné vykázaná data zkontrolovat. V případě sběrných míst ale žádná evidence, kromě té vůči kolektivnímu/individuálnímu systému neexistuje. Proto se auditor může sběrného místa pouze dotázat, zda nevykazuje dvakrát, avšak dokumentace, která by podpořila jeho tvrzení, neexistuje. Navíc máme za to, že náklady na tyto kontroly budou nepřiměřeně vysoké, je proto nutné tuto povinnost auditora z vyhlášky vypustit. Navrhujeme tedy vypustit povinnost ověření provozovatelů míst zpětného odběru [tedy vypustit § 17 odst. 1 písm. a)] a formulaci ustanovení § 17 tomuto přizpůsobit.

22. Připomínka k § 17 odst. 3, písm. b) a c)

Požadujeme upravit znění následovně:

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze dne 17. června 1993, oddíl A, vložka 8179

FLORENTINUM (recepcce A), Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, IČ: 49 27 95 30

e-mail: pripominkovani@komora.cz, telefon: + 420 266 721 415, fax: + 420 266 721 692

www.komora.cz

„b) u zpracovatele, který pro provozovatele kolektivního systému zajišťuje nakládání s alespoň nebo více než 0,5 5 % hmotnosti ze všech zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností za rok, musí audit proběhnout minimálně jednou za tři roky a

c) u zpracovatelů, kteří pro provozovatele kolektivního systému zajišťují nakládání s méně než 0,5 5 % hmotnosti ze všech zpětně odebraných výrobků s ukončenou životností za rok, musí audit každoročně zahrnout alespoň 10 % hmotnosti vykázaného množství všemi těmito zpracovateli.“.

Odůvodnění: Nově navrhovaná úprava výrazně sníží administrativní náročnost kladenou jak na výrobce, tak na provozovatele kolektivního systému, aniž by se negativně projevila na kvalitě ověřování (viz statistické modely vzorkování). Uspořené finanční prostředky bude moci výrobce i kolektivní systém vynakládat na zajištění zpětného odběru a využití odpadních výrobků tak, jak mu předepisuje zákon 542/2020 Sb. ve vymezení účelu využití vybraných recyklačních příspěvků. Současně by měla být kontrolní činnost nad zpracovateli i nadále prováděna kontrolním orgánem, tedy ČIŽP.

23. Připomínka k § 18 odst. 2

Požadujeme upravit znění následovně:

„(2) V případě pochybností o zařazení elektrozařízení do skupin je rozhodující, pro jaký účel použití ~~je elektrozařízení určeno výrobce elektrozařízení určil~~, nebo pro jaký účel je ~~obdobné nebo bylo toto elektrozařízení obvykle určeno, jestliže účel použití nelze určit výrobce elektrozařízení již neexistuje nebo neexistuje průvodní dokumentace, která stanoví účel použití elektrozařízení.~~“.

Odůvodnění: Máme za to, že v případě pochybností o zařazení elektrozařízení do skupin by mělo být ponecháno účelové určení na objektivním posouzení, nikoliv na úmyslu, nebo subjektivním tvrzení jednoho určitého výrobce. Současná formulace bude v praxi problematická z hlediska zpětné kontroly (audit, ČIŽP atd.), kdy by potenciálně docházelo ke střetu subjektivního určení zařazení elektrozařízení výrobcem a objektivního obvyklého zařazení výrobku. Výrobky tak v některých případech můžou být výrobcem zařazeny subjektivně do jiné skupiny, než kam objektivně patří.

24. Připomínka k § 19 odst. 2, písm. c)

Požadujeme dané ustanovení vypustit bez náhrady:

„(2) Identifikace výrobce na elektrozařízení se provádí

a) vyznačením jména a příjmení, nebo obchodní firmy,

b) uvedením značky, pod kterou výrobce dováží nebo uvádí elektrozařízení na trh a kterou uvede v návrhu na zápis, ~~nebo~~

e) evidenčním číslem výrobce v Seznamu výrobců.“.

Odůvodnění: Nesouhlasíme s uváděním evidenčního čísla výrobce ze Seznamu výrobců na výrobku. V praxi bude způsobovat mnoho problémů. Žádný výrobce neví, zda konkrétní výrobek skončí na CZ trhu, tzn. vzniká umělá potřeba označovat úplně všechny výrobky. Tento údaj je navíc pochopitelně pro jiné země zcela irrelevantní a může být i matoucí. Opatření znamená pouze zvýšené náklady bez jakéhokoliv pozitivního dopadu na systém ZO.

25. Připomínka k § 21 odst. 1, písm. c)

Požadujeme upravit znění ustanovení následovně:

„c) vhodnými nádobami pro skladování baterií, akumulátorů, pro kondenzátory obsahující polychlorované bifenyl⁽¹⁾ a jiné nebezpečné odpady, ~~jako například radioaktivní odpady⁽²⁾~~“,.

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze dne 17. června 1993, oddíl A, vložka 8179

FLORENTINUM (recepcce A), Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, IČ: 49 27 95 30

e-mail: pripominkovani@komora.cz, telefon: + 420 266 721 415, fax: + 420 266 721 692

www.komora.cz

Odůvodnění: Ujednání o radioaktivních odpadech navrhujeme zcela vypustit, případně upravit tak, že chování se řídí zákonem č. 263/2016 Sb. Radioaktivní odpady se do zařízení vůbec dostat nemají, a pokud ano, nemají zde být skladovány, ale výskyt by okamžitě měl být oznámen SUJB, který by podnikl/nařídil nezbytná opatření (viz § 6 odst. (2) zákona č. 263/2016 Sb.).

26. Připomínka k § 21 odst. 5

Požadujeme celý odstavec vypustit, protože problematiku řeší normy CENELEC.

Odůvodnění: Způsob nakládání s těmito druhy plastů (kterých je navíc velmi malé množství, protože jejich používání je dlouhodobě zakázané) je možný i s dalšími druhy a jejich oddělené testování a skladování nadbytečně zatěžuje proces zpracování, když jsou následně předávány odběratelům společně s dalšími druhy.

27. Připomínka k § 33 odst. 1

Požadujeme ustanovení přeformulovat následovně:

„(1) Výrobci a provozovatelé kolektivních systémů, na které se vztahuje § 141 odst. 3 a § 142 odst. 1 zákona č. 541/2020 Sb., vedou v letech 2021 a 2022 evidenci a podávají roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností za tento rok podle podmínek a způsobem stanoveným v zákoně č. 541/2020 Sb. a v této vyhlášce od okamžiku nabytí účinnosti zápisu do Seznamu výrobců nebo udělení oprávnění k provozování kolektivního systému dle zákona č. 541/2020 Sb. V případě, že došlo k účinnosti zápisu do Seznamu výrobců nebo udělení oprávnění k provozování kolektivního systému tak, že výrobci a provozovatelé kolektivních systémů vedou evidenci podle podmínek a způsobem stanoveným v zákoně č. 541/2020 Sb. a v této vyhlášce pouze za část kalendářního roku, podává výrobce nebo provozovatel kolektivního systému, na které se vztahuje § 141 odst. 3 a § 142 odst. 1 zákona č. 541/2020 Sb., roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností za tento rok dle požadavků vyhlášky č. 352/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 541/2020 Sb., vyhlášky č. 170/2010 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 541/2020 Sb., nebo vyhlášky č. 248/2015 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 541/2020 Sb. Pokud bude roční zpráva podána v souladu s těmito požadavky, považují se všechny údaje, které jsou součástí roční zprávy podle § 12, za ohlášené. Roční zprávu o výrobcích s ukončenou životností podle předchozí věty může provozovatel kolektivního systému podat nejpozději za rok 2022.“

Odůvodnění: Navrhujeme sjednocení přechodných ustanovení vyhlášky s přechodnými ustanoveními zákona o výrobcích s ukončenou životností. Za současného znění přechodných ustanovení by mohlo v praxi docházet k situacím, že dle zákona má výrobce či kolektivní systém evidovat a podávat roční zprávu v režimu nové legislativy, přičemž mu vyhláška stanovuje postupovat v souladu s dřívější legislativou, což představuje riziko legality takové právní úpravy (a i v případě jejího zachování bude mít přednost přechodné ustanovení zákona). Je potřebné podmínky ve vyhlášce sjednotit se zákonem a zároveň vyjasnit, že dle nové legislativy plní uvedené povinnosti výrobce od momentu zápisu do Seznamu výrobců a kolektivní systém od momentu udělení oprávnění k provozování kolektivního systému v souladu se zákonem o výrobcích s ukončenou životností.

Zároveň navrhujeme doplnit vyjasnění situace, jak postupovat v případě, že výše uvedená skutečnost účinnosti zápisu či udělení oprávnění nastane v průběhu kalendářního roku. Zároveň se stanoví, že takto lze postupovat nejpozději za rok 2022, od roku 2023 již musí všichni podávat roční zprávu dle nové legislativy. V praxi se může stát, že provozovatel požádá o nové oprávnění koncem roku 2022 a účinnost nastane až v průběhu roku 2023, čím by došlo aplikaci druhé věty tohoto ustanovení. Proto je potřebné nastavit systém tak, že za rok 2023 již podá provozovatel

kolektivního systému roční zprávu dle nové legislativy bez ohledu na to, zda nové oprávnění nabude účinnost k 1. lednu 2023 nebo později.

Zároveň přechodné ustanovení může platit pouze pro existující výrobce a kolektivní systémy, na které se vztahují přechodná ustanovení zákona. Jinak vyhláška stanovuje povinnosti retroaktivně v rozsahu již neexistující legislativy. Noví kolektivní výrobci, resp. nově zapsaní výrobci by měli plnit své evidenční a ohlašovací povinnosti automaticky dle nové legislativy.

28. Připomínka k Příloze č. 1, díl III. formuláře

Požadujeme díl III. vypustit bez náhrady.

Odůvodnění: III. Díl formuláře pouze duplikuje informace kolektivního nebo individuálního systému. Není zřejmé, proč MŽP k zápisu výrobce požaduje např. doložení jednotlivých smluv o zřízení sběrných míst, které tak bude mít v tisících identických kopiích. Zřejmě by postačoval odkaz na informace toho kterého kolektivního systému. V případě individuálního systému jsou předmětné informace součástí žádosti o vydání povolení k jeho provozování.

29. Připomínka k Příloze č. 1, bodu 22

Požadujeme daný bod vypustit bez náhrady:

~~„Smlouvy nebo kopie smluv prokazující vytvoření jednotlivých míst zpětného odběru“.~~

Odůvodnění: V praxi se jedná o stovky až tisíce smluv, které by individuálně plnící výrobce nebo KS na MŽP zasílal. Není zcela jasné, co MŽP se smlouvami bude dělat a jaký má být vůbec přínos tohoto požadavku. Jedná se o zbytečné náklady a administrativní zátěž. Pro účely jakékoliv kontroly má výrobce nebo KS smlouvy u sebe a je možné je kdykoliv kontrolnímu orgánu předložit pro ověření. Zasílání na MŽP je zcela zbytečné a zatěžující všechny strany, vč. MŽP.

30. Připomínka k Příloze č. 1, bodu 28

Požadujeme uvedený bod přeformulovat následovně:

~~„Provozovatel kolektivního systému a výrobce, který plní své povinnosti v individuálním systému, doloží vzor daňového dokladu s odděleným uvedením viditelného příspěvku dle § 73 nebo § 99 zákona. Výrobce, který plní své povinnosti v individuálním systému doloží také popis Popis odhadovaných nákladů na kg/kus vybraného výrobku uváděného na trh a plánovaný způsob uvádění viditelného příspěvku dle § 76 nebo § 99 zákona.“.~~

Odůvodnění: Z důvodu efektivity a jasného stanovení povinnosti navrhuje nahradit popis způsobu uvádění viditelného příspěvku doložením vzoru daňového dokladu, na kterém je jasné uvedeno oddělení viditelného příspěvku. Z praxe vyplynulo, že si řada subjektů v rámci prodejního řetězce prodeje elektrozařízení (velkoobchody, retail etc.) stěžuje, že aktuální uvádění recyklačního příspěvku na daňových dokladech je nejednotné a matoucí. Je tedy potřeba tato pravidla více sjednotit. Dále máme za to, že v případě kolektivního systému není potřebné uvádět popis odhadovaných nákladů na vybrané výrobky, jelikož toto je uvedeno v roční zprávě a také konkrétní výše nákladů na kg/kus jednotlivého výrobku je uvedena v účastnické smlouvě s výrobcem.

31. Připomínka k Příloze č. 2, Tabulce č. 2A: Elektrozařízení

Požadujeme v Příloze č. 2, Tabulce č. 2A: Elektrozařízení sloupec „Vlastní výroba“ vypustit, sloupec „Dovoz“ nazvat „**Uvedeno na trh v ČR**“, sloupec „Vývoz“ nazvat „**Z toho vývoz**“ a poslední sloupec „Uvedeno na trh v ČR“ vypustit.

Odůvodnění: Uvedená povinnost přímého vykazování „dovozu“ jde nad rámec směrnice – příloha č. 10, část B: „... 4. Hmotnostní množství EEZ uvedených na vnitrostátní trh.“ Prováděcím

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze dne 17. června 1993, oddíl A, vložka 8179

FLORENTINUM (recepce A), Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, IČ: 49 27 95 30

e-mail: pripominkovani@komora.cz, telefon: + 420 266 721 415, fax: + 420 266 721 692

www.komora.cz

nařízením 2017/699, čl. 3, odst. 1 je určen členským státům postup, aby pro zjištění množství EEZ uvedeného na trh použili buď informace od výrobců podle směrnice, nebo podle metodiky výpočtu podložených odhadů množství EEZ uvedených na trh pomocí databáze Eurostatu (Eurobase), v níž je domácí výroba EEZ registrována v systému produkce Společenství (pod kódy PRODCOM podle přílohy I. Nařízení. Pokud tedy informace o uvedení na trh eviduje od výrobců, nemusí postupovat podle vzorce přílohy I nařízení a vyžadovat doplnění informací od výrobců, o nichž jim neukládá vést evidenci. Pokud chce předkladatel zjišťovat informace o výrobě a dovozu, nechť postupuje podle nařízení.

32. Připomínka k Příloze č. 2, Tabulce č. 2A: Elektrozařízení

Požadujeme doplnit do vysvětlivek význam jednotlivých používaných kódů nakládání.

Odůvodnění: Specifické kódy nakládání (např. R3e apod.) nejsou obsaženy ve vysvětlivkách.

33. Připomínka k Příloze č. 2, Tabulce č. 4A: Elektrozařízení

Požadujeme ve výčtu „Množství zpětně odebraných elektrozařízení celkem“ vypustit „*elektrozařízení pocházející z domácností*“.

Odůvodnění: Elektrozařízení pocházející z domácností nejsou v rámci zpětného odběru zvlášť evidovány, jelikož jsou sbírána v rámci všech dalších uvedených způsobech zpětného odběru. Zejména při zpětném odběru z veřejných sběrných míst není možné identifikovat, která z vysbíraných elektrozařízení pocházejí z domácností. Navrhujeme z uvedeného výčtu způsobů/míst sběru zpětně odebraných elektrozařízení vypustit oddělenou evidenci elektrozařízení pocházejících z domácností.

34. Připomínka k Příloze č. 2, Tabulce č. 4C: Pneumatiky

Požadujeme doplnit tabulku č. 4C v části „Množství zpětně odebraných pneumatik“ o další odrážku/řádek, který zní:

„- od zpracovatelů vozidel s ukončenou životností (odebrané jako součást vozidel s ukončenou životností)“.

Odůvodnění: Navrhujeme doplnit mezi výčet způsobů/míst sběru zpětně odebraných pneumatik také pneumatiky odebrané od zpracovatelů vozidel s ukončenou životností. Za účelem zpřehlednění toků odpadních pneumatik považujeme za vhodné, aby byly pneumatiky odebrané od zpracovatelů vozidel vykazovány samostatně. Jedná se o stejný princip jako v případě odpadních baterií a akumulátorů, je tedy namístě tuto evidenci sjednotit. Tímto způsobem bude zřejmé, do jaké míry končí odpadní pneumatiky v rámci zpětného odběru pneumatik a do jaké míry jsou zpracované zpracovateli vozidel s ukončenou životností.

35. Připomínka k Příloze č. 2, Tabulce č. 5 Způsob nakládání s výrobky s ukončenou životností

Požadujeme doplnit všechny relevantní kódy nakládání.

Odůvodnění: Je uveden odkaz na kódy v tabulce 2 přílohy č. 8 (evidenční kódy), které neodpovídají kódům nakládání uvedeným v tabulce 4.

36. Připomínka k Příloze č. 2, Tabulce č. 8 a Tabulce č. 10, řádek č. 2

Požadujeme tabulku č. 8 vypustit a bod č. 2 v tabulce č. 10 přeformulovat takto, dle uvedeného je pak třeba upravit vysvětlivky.

Vysvětlivka k tabulce č. 8: „~~(...) Dále se připojí tabulka s uvedením nákladů a výnosů souvisejících se zajišťováním plnění povinností výrobců, se kterými provozovatel kolektivního systému nebo individuální výrobce uzavřel smlouvu o společném plnění podle uvedeného vzoru.~~“.

Řádek 2, tabulky č. 10:

~~„Přehled hospodaření provozovatele kolektivního systému nebo individuálního výrobce ve struktuře výkazu zisku a ztráty podle zákona o účetnictví s uvedením nákladů a výnosů souvisejících se zajišťováním plnění povinností výrobců, se kterými provozovatel kolektivního systému uzavřel smlouvu o kolektivním plnění a ve struktuře dle tabulky č. 8 této přílohy.“~~

Vysvětlivka k řádku 2 tabulky č 1 přílohy č. 2:

„Připojí se účetní závěrka provozovatele kolektivního systému nebo výrobce, který plní své povinnosti v individuálním systému příloha ve formátu tabulky č. 8 této přílohy vyhlášky.“

Odůvodnění: Jednotlivé údaje požadované v tabulce č. 8 jdou vysoce nad rámec obecného zmocnění v zákoně. Tyto požadované údaje a takto členěné představují obchodní tajemství. Všechny finanční údaje, které MŽP potřebuje ke své kontrolní činnosti tedy náklady a výnosy související se zajišťováním plnění povinností výrobců, jsou uváděny v samostatné příloze roční zprávy ve struktuře výkazu zisku a ztráty podle zákona o účetnictví (dle tabulky č. 10 bodu 2 přílohy č. 2). Vedení a vykazování paralelního manažerského účetnictví považujeme za nadbytečnou administrativní zátěž, přičemž některé z požadovaných informací je možné určit jen obtížně, ne-li vůbec (např. náklady na svoz a na zpracování odpadu jsou často neoddělitelné). Navrhujeme tedy tabulku č. 8 vypustit a v návaznosti na to upravit bod č. 2 v tabulce č. 10 a související vysvětlivky.

37. Připomínka k Příloze č. 2, Tabulce č. 9 Samostatná příloha roční zprávy – seznam provozovatelů solárních elektráren

V Tabulce č. 9 požadujeme vypustit celý sloupec č. 9.

Odůvodnění: Výše příspěvků vybraných v daném kalendářním roce od daného provozovatele solární elektrárny nelze vyplnit u provozovatelů FVE, na nichž jsou umístěny historické panely, neboť v jejich případě jsou ex lege příspěvky již vybrány k r. 2018. Protože to ale výslovně ze znění Přílohy č. 2 nevyplývá, navrhujeme pro odstranění budoucích pochybností k Tabulce č. 9 odstraněním sloupce 9. Pokud vypuštění celého sloupce č. 9: „Výše příspěvků vybraných v daném kalendářním roce od daného provozovatele solární elektrárny“ v tabulce č. 9 bude z nějakého důvodu neakceptovatelné, lze alternativně uvažovat i o jeho přejmenování takto: „Výše příspěvků vybraných v uplynulých letech od daného provozovatele solární elektrárny“.

38. Připomínka k Příloze č. 2, Tabulce č. 10 Samostatné přílohy roční zprávy

Požadujeme vypustit bez náhrady v příloze č. 2, Tabulce č. 10 řádek č. 4 ~~„Doklad o vývozu výrobků s ukončenou životností jinou osobou než jejich výrobcem po jejich uvedení na trh v ČR a o jejich množství a hmotnosti, pokud o tuto hodnotu výrobce snižuje základ pro výpočet úrovně zpětného odběru výrobků s ukončenou životností v návaznosti na tabulku č. 3A, 3B 3C I nebo 3C II této přílohy vyhlášky (celkové množství výrobků s ukončenou životností uvedené na trh ve vykazovaném kalendářním roce).“~~ a řádek č. 9 ~~„Příloha s aktuálním seznamem míst zpětného odběru výrobků s ukončenou životností“~~.

Odůvodnění: K požadavku v řádku č. 4: Požadované nelze splnit. Doklady např. i o prodeji e-shopů jednotlivcům mimo území ČR, může být ročně v řádů milionů. Takovouto administrativu je nadbytečné vést, pokud podmínkou pro vyplacení exportů je provedení auditu. Nikdo není schopen takovou dokumentaci ani dát dohromady a ani s ní dále pracovat.

K požadavku v řádku č. 9: Tato příloha postrádá smysl, jelikož výrobce nebo provozovatel kolektivního má povinnost vkládat dálkovým přístupem tyto informace do Registru podle § 19 odst. 4 zákona.

39. Připomínka k Příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 3A (str. 44)

Požadujeme do vysvětlivek k tabulce č. 3A doplnit následující text:

„V případě, že výrobce zapojený do jednoho z kolektivních systémů nebo plnící si své povinnosti v individuálním systému převede plnění svých povinností zpětného odběru na jiný kolektivní systém, převádí se na tento kolektivní systém rovněž veškerá příslušná množství elektrozařízení uvedených na trh tímto výrobcem v jednotlivých letech X1 až X4. Kolektivní systém, do kterého byl tento výrobce původně zapojen, tedy sníží údaje o příslušné množství výrobků uvedených na trh a nový kolektivní systém je o stejná množství navýší. Obdobně se postupuje při přechodu výrobce z kolektivního na individuální způsob plnění.“

Odůvodnění: V návaznosti na změnu výpočtu minimální úrovně zpětného odběru, který se nyní počítá jako průměr za tři roky, je nutné doplnit mezi vysvětlivky, jak bude fungovat proces při příchodu/odchodu výrobců do/z kolektivních systémů (případně přechodu k individuálnímu systému), tedy je nutné doplnit vyjasnění, jak si má kolektivní systém připočítat/odpočítat množství výrobků uvedených na trh tímto výrobcem do/ze svých historických dat (jelikož výrobce si přenáší své povinnosti do/z kolektivního systému);

Toto vyjasnění je nutné proto, že jinak bude nastávat situace, kdy množství uvedené na trh bude buď započítáno dvakrát, anebo ani jednou, což povede k pokřivení dat o množství EEZ uvedených na trh v České republice, tedy i zákonné úrovně zpětného odběru toho kterého systému. V případě přechodu velkých výrobců se může jednat i o naprosto zásadní rozdíly. V takových razantních rozdílech navíc hrozí zpochybnění vypočítané minimální úrovně zpětného odběru ze strany některého ze subjektů, tedy zpochybnění celého regulatorního konceptu rozdělení odpovědností mezi subjekty. Doplnění bude rovněž vhodné z důvodu efektivnější kontroly dat ze strany MŽP – množství výrobků uvedených na trh konkrétními výrobci má MŽP k dispozici v rámci Ročních zpráv – tabulka č. 6A, MŽP tedy bude moci ověřit, zda množství vybraných výrobků uvedených na trh kolektivním systémem odpovídá při přechodu tohoto výrobce a zda nedochází k umělému snižování vykazovaných dat. Je potřeba uvést, že při přechodech malých výrobců, by tato problematika zřejmě nehrála nějakou velkou roli, ale vývoj v praxi v posledním období ukázal, že změna tohoto ustanovení je nutná, jinak se zejména na sběrných dvorech obcí, mohou opět začít kupit některé typy elektrozařízení (např. opět televize a monitory), která nebude chtít nikdo odebírat.

40. Připomínka k Příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 3C (str. 45)

Požadujeme do vysvětlivek k tabulce č. 3C doplnit následující text:

„V případě, že výrobce, který si plní svoje povinnosti prostřednictvím kolektivního systému nebo v individuálním systému, převede plnění svých povinností zpětného odběru na jiný kolektivní systém, přenáší se na tento nový kolektivní systém také příslušná množství pneumatik uvedených na trh tímto výrobcem v jednotlivých letech (X1 až X3) vykazovaného období. Provozovatel původního kolektivního systému v takovém případě sníží ohlašované množství pneumatik uvedených na trh o množství pneumatik uvedených na trh tímto výrobcem. Provozovatel nového kolektivního systému ohlašované množství pneumatik uvedených na trh v jednotlivých letech (X1 až X3) zvýší o množství pneumatik uvedených na trh tímto výrobcem ve vykazovaném období. Výše uvedené se použije také v případě přechodu výrobce z kolektivního systému na individuální způsob plnění.“

Odůvodnění: Jelikož se vyhláškou mění systém stanovení minimální úrovně zpětného odběru, považujeme za vhodné doplnit vysvětlivky o detailnější popis situace, která je s tímto novým systémem výpočtu spojená. Navrhujeme tedy doplnit výše uvedené vysvětlení, které vyjasní přechody výrobců mezi jednotlivými kolektivními systémy, případně také přechodu na individuální

způsob plnění. Máme za to, že takto nastaveno navýšení nebo snížení množství pneumatik uvedených na trh jednotlivými výrobci v rámci evidence kolektivních systémů bude přehlednější pro případnou kontrolu dat ze strany MŽP. Navíc se jasným nastavením pravidel předejde případným nedorozuměním nebo riziku nesprávné evidence, kdy některé pneumatiky nebo do množství uvedeného na trh započítané vůbec, nebo dvakrát. Také se tím předejde riziku, že při pohybu výrobců budou některé subjekty plnit povinnosti ve větším či menším rozsahu, než by dle zákona měly.

41. Připomínka k Příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 4A (str. 46)

Požadujeme doplnit všechny relevantní kódy nakládání.

Odůvodnění: Kódy nakládání neodpovídají požadavku na vyplnění tabulky č. 5, kde je u kódu nakládání ve vysvětlivkách odkaz na tabulku č. 2 u přílohy č. 8 (evidenční kódy).

42. Připomínka k Příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 4C (str. 48)

Požadujeme upravit text vysvětlivek k tabulce č. 4C následovně:

„Množství pneumatik, na které se pro vyplňovanou skupinu vztahuje povinnost zpětného odběru – uvedou se údaje v tunách a v kusech z tabulky č. 2C I ve sloupcích 7 a 8 a z tabulky č. 2C II ve sloupcích 13 a 14 vždy pro vyplňovanou skupinu pneumatik.“

Odůvodnění: Ve vysvětlivkách k tabulce je uvedeno, že má být pro množství pneumatik (na které se pro vyplňovanou skupinu vztahuje povinnost zpětného odběru) uvedeny údaje v tunách a v kusech tabulky č. 2C ve sloupcích 7 a 8 vždy pro vyplňovanou skupinu pneumatik. Jelikož se tabulka 2C rozdělila, nemusí být jasné, zda jde o tabulku 2C I nebo 2C II (případně oboje). Navrhujeme toto upřesnit tak, jak uvádíme výše.

43. Připomínka k Příloze č. 2, Vysvětlivky k tabulce č. 5 (str. 50)

Požadujeme doplnit všechny relevantní kódy nakládání.

Odůvodnění: V tabulce nejsou kódy, které by bylo možné doplnit tak, aby se automaticky naplnila data v tabulce 4A (COO, R3e, D1a, N7 apod.).

44. Připomínka k Příloze č. 5, bodu 3.7

Požadujeme upravit číslování bodů následovně:

*„3.7 Přímé žhavené žárovky všech typů a využití (včetně např. průmyslových, otřesuvzdorných)
3.83-7 Ostatní světelné zdroje v jiné podskupině neuvedené“*

Odůvodnění: Formální úprava chybného číslování.

45. Připomínka k Příloze č. 8, Listu č. 1

Požadujeme vypustit požadavek na uvádění BAT technologie.

Odůvodnění: Neexistují žádné referenční materiály (BREF) o technologiích zpracování elektrozařízení, a tudíž nemohou být závazné BAT, tzn., že ani v ISOH registru nebude žádný údaj. Spíše by se očekávala vazba na audit a plnění CENELEC norem.

46. Připomínka k Příloze č. 8, Tabulce č. 2 Evidenční kódy

Požadujeme doplnit, pro které výrobky je kód „A10“ určen, příp. výslovně uvést, že není určen pro odpadní elektrozařízení.

Odůvodnění: Žádáme o vysvětlení, jaký je rozdíl mezi A10 a A40. Pokud není tento kód určen pro odpadní elektrozařízení, žádáme o doplnění, pro které výrobky je platný. Sběrný systém mimo

zpracovatele (jak chápeme A40), prodejce a výrobce (kteří evidenci s takovýmto označováním nevedou) podle našeho názoru není přípustný.

47. Připomínka k Příloze č. 8, Tabulce č. 2 Evidenční kódy

Požadujeme doplnit, pro které výrobky je kód „A20“ určen, příp. výslovně uvést, že není určen pro odpadní elektrozařízení.

Odůvodnění: V rámci kódu A20 není zřejmé, jakých výrobků s ukončenou životností se týká označení „20 01 31“.

48. Připomínka k Příloze č. 8, Tabulce č. 2 Evidenční kódy

Požadujeme doplnit, pro které výrobky je kód „A40“ určen, příp. výslovně uvést, že není určen pro odpadní elektrozařízení.

Odůvodnění: Žádáme o vysvětlení, jaký je rozdíl mezi A10 a A40. Pokud není tento kód určen pro odpadní elektrozařízení, žádáme o doplnění, pro které výrobky je platný. Sběrný systém mimo zpracovatele (jak chápeme A40), prodejce a výrobce (kteří evidenci s takovýmto označováním nevedou) podle našeho názoru není přípustný.

49. Připomínka k Příloze č. 8, Tabulce č. 2 Evidenční kódy

Požadujeme doplnit popis kódu „AXN33 následovně:

„Předání pneumatik, elektrozařízení a automobilových či průmyslových baterií a akumulátorů s ukončenou životností po demontáži vozidla s ukončenou životností a předání přenosných nebo průmyslových baterií a akumulátorů s ukončenou životností po demontáži odpadních elektrozařízení do systému zpětného odběru dle zákona o výrobcích s ukončenou životností“.

Odůvodnění: Při demontáži vozidla s ukončenou životností dochází také k demontáži elektrozařízení ve vozidle. Toto elektrozařízení se následně může dostat do systému zpětného odběru dle zákona o výrobcích s ukončenou životností (stejně tak jako pneumatiky či baterie a akumulátory). Navrhujeme proto doplnění elektrozařízení do výše uvedeného popisu evidenčního kódu, jelikož není důvod, aby předání elektrozařízení nebylo evidenčně zachyceno.

50. Připomínka k Příloze č. 9

Požadujeme upřesnit způsob uvádění rozsahu povolení pro jednotlivé činnosti zpracovatele, a to vždy výčtem druhů odpadů ke každé jednotlivé činnosti a neumožňovat sběr odpadů takových katalogových čísel, ke kterým není zároveň vydáno oprávnění k jejich zpracování.

Odůvodnění: Provozní řád zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení je podkladem pro vydání oprávnění ke zpracování. Zde existuje ohromný nesoulad mezi jednotlivými kraji, který je zapotřebí sjednotit, a to i prostřednictvím podmínek pro schválení provozního řádu. Jednoznačně musí být uvedena podmínka, že zařízení musí splnit podmínky stanovené v §69 - mít certifikaci splnění norem CENELEC a dále, pokud je povoleno nakládání s takovými druhy odpadů (200123) které vyžadují ještě povolení dalších složkových orgánů (odbor ovzduší MŽP) o splnění požadavků dalších zákonů, musí to být uvedeno – povolení je platné pouze v případě, že zpracovatel předloží i další potřebné souhlasy. V praxi existuje 66 firem, které mají povolení drtit chladničky s obsahem HCFC, HFC, existuje 26 vydaných povolení ke zpracování elektroodpadů chladniček a 22 souhlasů na demontáž chladniček (registrace ISOH), ale podle zákona o ochraně ovzduší jsou vydána pouze 2 povolení pro zařízení na znovuzískávání regulovaných látek z chladicích zařízení.

51. Připomínka k Příloze č. 9, bodu 2.

Požadujeme v Příloze č. 9 bodu 2 za slovo „odpadů“ vložit slova „**podle povoleného způsobu nakládání**“.

Odůvodnění: Obecně je problém, že provozní řád zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení většinou obsahuje několik různých způsobů nakládání najednou a k tomu dá celý soupis (tedy např. Sběr a výkup, a zpracování a do kódu uvede 200121, 200123, ale už není zřejmé, že zařízení ke zpracování odpadních elektrozařízení např. zářivky a lednice může jen sbírat, ale ne zpracovávat.

HOSPODÁŘSKÁ KOMORA ČESKÉ REPUBLIKY

zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze dne 17. června 1993, oddíl A, vložka 8179
FLORENTINUM (recepce A), Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, IČ: 49 27 95 30
e-mail: pripominkovani@komora.cz, telefon: + 420 266 721 415, fax: + 420 266 721 692
www.komora.cz